

A bennünk él? korrupcióról

2014 december 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A korrupció nem ideológia, pláne nem párt; hanem politikai és társadalmi kultúra kérdése, mely tényezők az aktuális uralkodói elittel ellentétben nem változnak négy-nyolc évente.

Mikszáth Kálmán írásait olvasgatva kitűnik, hogy a magyarországi korrupció, a hivatali visszaélés nem az Orbán-

és nem is a Gyurcsány-kormánnyal született, de még csak nem is az „átkos” negyven év öröksége. Ha az irodalom nem lenne elegendő, Cieger András [kiváló könyve](#) szintén tanúbizonyságot szolgál arra, hogy a politikai korrupció már a boldog békeidőben is kellemetlen velejárója volt a magyar állam működésének. Ilyen téren pedig nem sok minden változott. A korrupció ugyanis nem ideológia, pláne nem párt, hanem politikai és társadalmi kultúra kérdése, mely az aktuális uralkodói elittel ellentétben nem változik négy-nyolc évente.

Noha a pártszimpatizánsok, pláne pártkatonák saját csoportjuk erkölcsi felbrendülését hirdetik és sokszor el is hiszik, a politikai csoportok valójában hűen tükrözik magát a társadalmat. Morális felbrendülés szűk baráti kör, szubkultúra szintjén talán, de egy országos párt, pláne egy néppárt szintjén már aligha valósítható meg.

Tiszta kezű, becsületes, kirakatban jól mutató politikusok, bürokraták minden párt színeiben voltak és vannak is. A politikusok között azonban nem alacsonyabb, de nem is magasabb a korrupcióra, jogosulatlan elnyerésre nyitott emberek aránya, mint a társadalmon belül általában. Aki elfogadja, hogy az ismerős zöldsárga szebb almát adjon ugyanannyi pénzért, mint amelyet az idegen vevőnek ad; aki a postán kígyózó sorban elreáll ismerős mellé annak noszogatóására; aki nem szól az eladónak, ha az ötven forinttal többet ad vissza a kasszájánál; annak aligha van erkölcsi alapja szidni azt az államtitkárt, aki régi barátját veszi fel osztályvezetőnek vagy aki haveri cégnek passzolja oda az állami megbízást. A logika ugyan az, csak a mérték más.

A különféle korrupciós ország-ranglisták, köztük a Transparency International éves kimutatásait vizsgálva szembevetve, hogy az egyes országok kis eltéréssel évről-évre hasonló helyeken végeznek. Drámai változás általában valamilyen drasztikus hatás (például háború) esetén jellemző. Kiseb változásokat persze okozhat a mérési módszerek módosítása, valamint a korrupciós ügyekről érkező különféle sajtóhírek, melyeket az értékelések készítői következetesen figyelembe vesznek. Ez azonban sokszor félrevezető: a német illetőségű Transparency International a botswanai helyzetre például érthető okokból kisebb betekintéssel bír, mint a közép-európai állapotokra. Az aktuális értékelésbe így a sajtón keresztül a politika beleszól.

Általánosságban elmondható, hogy a legkevésbé korrupt országok rendszeresen azok, ahol: a) a népesség homogén, így a társadalmi bizalom nagy (skandináv államok, Hollandia, Japán), b) heterogén a társadalom, de egy erős, következetes fejedelmű kultúra miatt ugyancsak erős a bizalom (Egyesült-Királyság, Ausztrália, Új Zéland), c) erős a lokalitás, ezáltal a társadalmi kohézió szintén erős (Svájc, Belgium), vagy d) ahol drákói törvények sújtanak le a korrupt tisztviselőkre és politikusokra (Szingapúr, Hong Kong). Persze a kategóriák közt számos átfedés van.

Ezzel szemben a korrupció leginkább ott üti fel a fejét, ahol az egyének és társadalmi csoportok között nem teljes a bizalom és nincs szigorú törvény sem, mely korlátot szabna a dőlőknek. Ugyancsak jellemző a korrupció a sokáig idegen megszállás alatt élő országokban, ahol a jövedelem külföldre vándorolt, ezért a közemberek és az elit számára végső soron dicsőség volt kijátszani a helytartókat. A magyarországi korrupció kapcsán lehet ugyan pártokra, egyénekre mutogatni, de érdekesebb talán tágabb perspektívában szemlélni a dolgokat.

Ott, ahol a társadalmi bizalom alacsony, ott könnyű erkölcsi felmentést találni a korrupcióra. Hiszen ?k is el?re állnának a sorban, ?k is elfogadnák a szebb almát, ?k is könyéig markolnának a közösbe, akkor meg már inkább mi, mint ?k. A bizalmatlanság pedig újratemel?dik és tovább száll generációról generációra.

Sayfo Omar írása

<http://mandiner.blog.hu>

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló